

Påskdagen 2023

”Herren är sannerligen uppstånden, halleluja” – och just för var och en av er alla. Påsken är alltid ett personligt möte mellan den Uppståndne och var och en av oss. Det är för vår skull som Jesus tog på sig korset och döden för att sedan uppstå för oss, för var och en av oss. Det är denna djupt personliga relation mellan var och en av oss och den Uppståndne som skall känneteckna hela vårt liv. Om vi verkligen tar emot Jesus på detta sätt kommer det att färga av sig på allt vad vi är med om. Allt vad vi gör får en djupdimension. Vi blir då medvetna om att vi aldrig är ensamma och bara hänvisade till oss själva. Vi agerar aldrig på egen hand. Allt i vårt liv sker på tu man hand – för att använda ett vackert gammalt uttryck.

Påskens budskap måste tas emot både på detta djupt personliga sätt och på ett allmängiltigt och universellt, ja, katolskt sätt. Genom sin uppståndelse har ju hela verkligheten förändrats. Döden har mist sitt grepp om tillvaron. Himlen har nuddat vid jorden och ingett oss alla hopp. Vi är inte längre instängda i syndens fängelse. Den onde har störtats från sin tron. Det eviga livet ligger inom räckhåll. Men det kan ta lång tid för oss att förstå allt det nya som uppståndelsen innebär. Därför behöver vi påsktidens femtio dagar för att förstå så mycket vi förmår vad Gud har gjort för var och en av oss och sedan för hela mänskligheten, ja, för hela skapelsen.

Det är därför påsken alltid måste fulländas genom pingsten, då Anden utgjuts över jorden och ingjuts i våra hjärtan. Därför ber vi redan nu på påskdagen i liturgin: ”sänd oss din helige Ande och låt oss stå upp till det nya livet”. Liksom Jesus har stått upp till det nya livet får vi göra detsamma. Det är den helige Andes stora uppgift att hjälpa oss till detta och väcka oss ur den gamla människans slummer. Tyvärr är det så lätt för oss att bli kvar i denna själviskhetens slummer. Vi vill bara dåsa och blir så lätt kvar i det ingenmansland och ekorrhjul där allt kretsar kring jagets alla nycker och begär. Då behövs den trumpetsignal och ropet på att vi skall vakna upp som påsken är: Herren är sannerligen uppstånden för oss alla!

Vi behöver alla de vittnen som på ett trovärdigt sätt kan förmedla påskens budskap. I dagens läsningar möter vi Petrus, som både var med på påskdagens morgon vid den tomma graven och som sedan inför Cornelius i Caesarea fick vittna om detta möte: ”Vi kan vittna om allt han gjorde... Han gav oss uppdraget att förkunna för folket och vittna om att han är den som Gud har bestämt till att döma levande och döda. Om honom vittnar alla profeterna att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn” (jfr Apg 10:39-43). Tre gånger använder Petrus ordet vittna för att betona hur viktigt det är att vittna om Jesu person och budskap. Vi kan säga att Petrus’ vittnesbörd om den uppståndne och levande Herren är själva ryggraden i kyrkans tro. Vi vet att Jesus ville bygga

sin kyrka på den klippa som Petrus är och på den apostoliska bekännelse som han fick avge och vittna om – och som sedan skall kosta honom livet i Rom.

Detta Petri uppdrag och hans bekännelse förvaltas genom alla tider av hans efterföljare påven. Det är och förblir påvens viktigaste uppgift att bevara tron på den uppståndne Herren i kyrkan och att levandegöra den för oss alla. Därför måste vi med trons lydnad lyssna till Petri efterträdare och låta honom leda oss in i en allt trognare efterföljelse av den uppståndne Herren mitt i det liv som vi lever. Det innebär att vi också får vittna om vår egen tro på Jesus som den uppståndne och levande Herren mitt i den verklighet där vi lever. Människor i vår närhet har ofta inte den blekaste aning om att Jesus är uppstånden och vill leda dem in i det nya livet. Vi har alla uppdraget som döpta att vittna om Jesus i vår omgivning i ord och handling, i förbön och offer.

När vi läser evangeliet ser vi att också Maria från Magdala fick vittna om den tomma graven, om att Jesus hade uppstått. Det finns sedan dess otaliga vittnen som genom tiderna försöker förmedla påskens budskap. Paulus ger oss också hjälpa att förstå vad uppståndelsen betyder för oss: ”Ni lever ett osynligt liv tillsammans med Kristus hos Gud. Men när Kristus träder fram, han som är ert liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom” (Kol 3:3). Det är detta osynliga liv som mer och mer måste ta oss i besittning och hjälpa oss att bli kvar i Kristus, medan vi är fullt upptagna i den synliga delen av verkligheten. Det kan dröja innan man känner sig riktigt hemma i detta osynliga liv, men när man väl upptäckt det på allvar förändras allt. Då har vi vår fasta punkt i den Uppståndne som hjälper oss att leva det vanliga livet på ett helt nytt sätt. Allt badar i hans kärlek. Allt blir upplyst av hans nåd. Han låter sin helige Ande leda och inspirera oss att alltid förbli i hans närvaro och göra allt till hans ära, när vi tjänar vår nästa och försöker bygga upp en bättre värld till Guds ära och människors bästa.

”Sträva då efter det som finns där uppe där Kristus sitter på Guds högra sida” (Kol 3:1), skriver Paulus. Det innebär inte att vi skulle försumma livet här på jorden, tvärtom, det är genom att förankra allt som sker här nere i den uppståndne Kristus och låta oss ledas av honom som vi kan göra tillvaron bättre för varandra. Som Kristi efterföljare får vi ta ut det eviga livet i förskott och redan nu leva helt förenade med honom. Det måste få sina följder för allt vad vi gör här på jorden. Det är på det sättet som vi kan vittna om uppståndelsen genom allt vad vi är och gör. Det är så vi kan förmedla hopp och ljus till alla dem som sitter fast i dödsskugga och mörker. Låt dem inte vänta förgäves på påskens budskap. Vi kan alla förmedla det på något sätt. Vi är alltid vittnen, det får vi aldrig glömma! Det får bli vår stora glädje: vi kan sprida påskens glädje mycket mer än vi anar.